

Руденъ *пр.* рудный, содержащій руду, проходящій черезъ руду: Такъва черна прѣсть не поноси на растенія-та, защото у неж нѣма рудны трѣшници като ги има у плодитѣ-та черна прѣсть. *Л. Д. 1872 р. 238.* Рудны или минералны воды. *ib. 73 р. 66.*

Рудина *с. ж.* лугъ на вершинѣ планины (*ср. срб.*): Излѣкнало сиво соколе, Отъ край Будимъ града, По планина, По рудина, По Самовилски игралишта, По Самовилски фрланишта. *В. 299.* Оро ми игра ле трѣста Самовили, На върѣтъ на планина на рамна рудина. *М. 2. ср. ib. 33.* Изяздѣл ми вранѣ коня, По планина, по рудини (по объясненіето му: *издигната равнина*, по объясненіето на другъ пѣвецъ: *планина безъ юра*). *Пс. 21—22, 557.* Па ѣ калеска заприати на планина, на рудина, На камане становито, На ореше столовата. *Ч. 281.* Туку да ме браќа однесите—во гора зелена, На некоя рудина детелина. *М. 55.*

Рудици *с. ж. мн. ч.* толсторуцныя овцы: Нашла ѣ Стана иманье, Та ѣ набрала рудици И тѣя сиви говеда—„Полека стадо карайте И тѣя сиви говеда, Да не поморатъ рудици. *Ч. 337.* Па собра стока голяма, Деветъ сюрѣ рудици, Сюрѣя сиви говѣда, И деветъ вѣжли овнове. *М. 134. ср.* руди овци.

Рудокѡпъ *с. м.* 1) рудокѡпъ; 2) рудникъ: Българи сѣ имали и рудокѡпи и кузници, дѣ сѣ правили пѣязи; най изобилни и богатѣ рудокѡпи были въ Быстрицѣ близо до Софіѣ града. *Гн. 264.*

Рудолѣвецъ *с. м.* литейщикъ: Гутенбергъ сѣ сдружилъ съ златарѣ Фауста и литейщика (рудолѣвца) Шефера. *Ј. 242.*

Рудъ Руда (Рудѣ) *пр.* рудный, красный, рыжій, съ густой шерстью: Руди овци ми сѣ обягнили. *М. 37.* Овѣе-ти да даватъ по-вече, и похубавъ рудъ вълнѣ. *Л. Д. 1873 р. 267.* Въ сторѣ редъ и седнаѣ, разседнаѣ по руда педина. *М. 146.* Чърни-те очи мрежа фатиле, Църната косѣ ѣ порусела, Руда-та стара сѣ раставила. *М. 507.* (Още да ти простамъ Руде-то костени за рудо-то гърло. *М. 384.*

Руѣнъ Руѣно (Руѣно) *пр.* тоже что роенъ, пост. эн. вина: Трѣтя рѣка по копѣче руѣно вино. *Д. 14, 23—24.* Доста нѣхмѣ руѣно вино. *Д. 39, 6.* Тамъ ѣ нашалъ бяла Рада, Дека яде циро ѣгне И пѣе си руѣно вино. *М. 107.* Руѣно вино чървено. *Д. 30, 41.*

Ружа *с. ж.* **Ружица** *ум.* мальва: Де-то крѣпн капнеха, Червена ружа цвѣтеше. *М. 93.* Насади ружа цървена—Водница да си залеегъ, Ружица да си соберѣтъ. *М. 187.* Ружице бѣла ружо! *Пс. 12, 116.* До две луди, до две драги: Едно-то цървенъ карафилъ А друго-то бѣла ружа. *М. 437.* Ружа—*Althaea officinalis.* *Наука, III, 322, син. слѣзъ.*

Ружамъ се *гл. дл.* вооружаюсь: Сите делии, калеш Милко, Конѣи седлаат, Конѣи седлаат, калеш Милко, Себе ружаат. *Пс. 9—10 р. 96.*